

2018.11

EUSKAL HERRIA-REN HIZKUNTZA, ERRESUMA TA IKURREI BURUZKO ADIERAZPENA

Euskal proto-Europear Herriak Pirinio-etako bere aterbean bizitzen milurtekoak zeramatzanean ez ziren oraindik Europe-ko Herri asko existitu ere egiten; eta Herri berri horien dialekto edo azpi-dialekto ofizialak agertuak ere ez ziren jadanik bizirik zegoenean – aintzinako denboretatik gainera – Euskaldunen hizkuntza: Euskara, zeinari ukatu egiten baitiote orain existentzia bera “herri eta kultur aniztasunaren Europe” horretan.

Era berean, oraingo Europear Batasun Inperialistaren Estatu anitz ere ez ziren existitzen Iruñeko Erresuma sortu zenean: Euskaldunen (edo Baskonen, Erromatarrek deitu zuten bezala) Estatua, Nabarra-ko Erresumaren aitzindaria. Ezta ere – konkistaren panegiristek berek aitorturik – “espainolek Nabarra-ko Erresuma inbaditu, azpiratu, konfiskatu eta mendean hartu zutenean”: okupatua, zatitua eta anexionatua beren Europe-ar albokoen eta hauen lagun zibil, militar eta elizkoien bortxa, bortizkeria eta terrorismoa erabilirik.

Latinaren dialektoak izanki (Punikoaren-ekin gerta zitekeen bezala, orduko Gerletan Erroma gainditua izan balitz), gure artean Frantsesa eta Espainola (inperialismoaren agenteek “gaztelania” deitzen dutena komeni zaienean, Espainola-Euskara oposizio erabatekoa eta saihestezina ezkutatu eta ekidin ahal izateko) oraingo izatea, Euskal Herriarekin zerikusia ez duten gertakari historiko arrotzen ondorio da, ta mendetan zehar sortutako menderakuntza baten aztarna, gure Herriaren eta bere Estatuaren aurkako eraso, okupazio, zatikatze, anexio eta kolonizazioan abiapuntu duena; Espainia eta Frantziako Estatu inperialistek egina eginkizun kriminala, hilketen eta Estatu Terrorismoa bitartez gauzaturiko hain zuzen.

Euskara da Euskal Herriaren nazio hizkuntza berezko bakarra. Espainia eta Frantziaren nazionalismo inperialistaren eskutik Euskarak (*lingua navarrorum*, Nafar errege- erreginek izendatu zuten) pairatu debekuak, eta gure arima, arnasa eta herri-baldintza zaigun gure hizkuntza erauzteko burutu hilketak genozidio delitua suposatzen dute, sekula ahaztu eta barkatuko ez duguna.

Herri guzien askatasun edo autodeterminazio eskubideak –giza eskubideetan lehena dena, oinarrizko eskubideak ukan ahal izateko lehen baldintza– dakartzan inplikazioen arabera, Euskaldunen Herri-aldetan Estatu okupatzaileek ezarritako okupazio indarren eta kolonizazio/azpiratze aparatua Euskal Herri-aldetatik kanpo berehala atera behar dira inperialismoak sortutako arazo orok soluzio demokratikoa izateko, baita Euskara berreskuratzeko ere. Hau gertatzen ez den bitartean, Estatu okupatzaileen instituzioetan parte ez hartzea eta hauek inperialistak direla etengabe salatzea da bere burua demokratikotzat eduki nahi duen oposizio ororen lehen egitekoa. Espainia eta Frantziaren okupazio-militarreko okupazioaren menderakuntza eta harekiko kolaborazioa ez dadila gehiago mozerrotu, “zilegi”, “ez-indarrezko” eta “demokratiko”-tzat joz.

Gure nazio hizkuntzaren eraberako berreskurapena da gure Estatuaren helburu behinena, hiritar ororen eskubide ukazina delako. Helburu honek baliabide materialak, malgutasuna

eta ulerkortasuna (abiapuntu dugun egoeraren zailtasunagatik) behar ditu, baita Euskara ikasteko eta erabiltzeko ahalegin ohoragarria egingo dutenengandik espero den konpromezu zinezkoa. Modu unibertsalean lortzeko, baina, beharrezkoa da gure independentzia berreskuratzea. Historian zehar mingarriki frogatu ahal izan dugunez, Espainia eta Frantziaren ekosistema inperialistan ez dago eta ez da egoten ahal Euskal Herriarendako eta Euskararendako tokirik.

Gainerakoan, ikusirik alde batetik Espainol eta Frantsesaren inposaketak gure Estatuari ekarri dizkion hizkuntza eragozpenak, eta bestetik, egungo munduak egiten digun interkomunikazioaren galdea, garbi dago *lingua franca* funtzional bakarra hartu behar dugula gure Estatu operatiboa izango bada. Ahalbidetuko duena gure inguruan diren garapen demokratikoko guneekiko lotura; beti eutsiz eta jorratuz gure izaera eta esentzia: gure euskal hizkuntz eta kultura.

Euskal Herriaren eta bere Estatuaren ikurrak eta banderak, Herri eta Estatu gisa agertzeko historikoki erabiliak izan diren guziak izanen dira, dokumentu historiografikoen bitartez helarazia izan zaigun bezala. Horiekin batera, Arana Goiri anaiek diseinatutako bandera ere gure ondare komunaren parte da, sujeta politiko berari erreferentzia egiteko izan zelako sortua eta herriak onartua: Euskaldunen Nazioa independente eta burujabea, bere eskubide guzien jabe eta Euskaldunen Herri-alde historikoetan ezarria. Ikur honek ere gure askatasun, demokrazia eta independentzia gogo du irudikatzen, Espainia eta Frantziaren inperialismoa, kolonialismoa eta Nazionalismo faszistaren eraso eta hilketen aurrean erakutsia eta adierazia. Nabarra-ko Erresuma den gure Estatu historikoarenak du, noski, lehentasuna.